

Балецька Ангеліна Ігорівна

Курсант 2 курсу, навчальної групи
ПД-931 Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

Науковий керівник:

Каліман Максим Романович

викладач кафедри тактико-
спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ КАНАДИ ТА США

Актуальність даної теми полягає у здійсненні підготовки поліцейських у США та Канаді, і щоб можливо було перейняти від зарубіжних країн досвід підготовки поліцейських, щодо підготовки українських правоохоронців.

Проаналізувавши рейтинги поліцейських тренінгів, надані Міністерством юстиції США, ми можемо побачити природу відповідних питань:

- поведження з вогнепальною зброєю
- навички самооборони
- спеціальна фізична підготовка
- тактико – спеціальна підготовка
- перша домедична допомога
- оформлення процесуальних документів
- навички володіння технічними засобами
- культурна різноманітність і толерантність
- стратегії «community policing»
- управління конфліктами та навички медіації [1].

Отже, на нашу думку, можемо віднести до підготовки курсантів та слухачів у закладах вищої освіти специфічними умовами навчання за спеціальностями «Право» та «Правоохоронна діяльність», а також при розробці програм первинної професійної підготовки та післядипломної освіти працівників Національної поліції, ті самі дисципліни, що вивчають у США, але, ми вважаємо, що це не буде мати сенсу, адже нам потрібно підвести правову основу до правової основи США.

Слід подбати про те, щоб збільшити час початкової підготовки майбутніх працівників поліції до 6 місяців (максимум 850 годин роботи). Слід зазначити, що в США особлива увага приділяється належній підготовці курсантів з будь-якої галузі. Після закінчення навчання випускники проходять початкову “адаптацію” у практичному підрозділі, яка тривала 2 тижні. Тим часом новачки адаптуються до нових умов, зустрічаючись з керівниками, наставниками та тренерами, які підготують їх до практичної роботи

Підготовка розпочинається з того, що весь особливий склад відділу поліції знайомиться з новоприбулими. Новачки отримують «Практичний посібник з підготовки поліцейських» і «Щоденник-довідник з підготовки», в якому фіксується хід підготовки, успіхи і невдачі, звіт про обсяг отриманих знань. Поліцейські стажисти відвідують місця, де їм доведеться бувати під час виконання службових обов'язків (лікарні, установи, суди), знайомляться з їх роботою та документацією, вчать скласти документи. Двотижнева підготовка служить «містком» для переходу до 16-тижневої (640 годин) програми практичної підготовки, яка здійснюється для полегшення переходу від статусу випускника поліцейської академії до посади співробітника підрозділу поліції [2].

Навчання у США, тобто її система навчання схожа на систему навчання поліцейських Канади. Стандартна програма підготовки курсанта поліції складає 6 місяців (24 тижні). Навчання проводиться двома мовами, типовий навчальний день триває з 6-00 ранку до 16:30 вечора, однак в програмі можуть бути передбачені й практичні заходи, що відбуваються після зазначеного часу. Навчальна програма включає в себе багато інтерактивних заходів: практичні сценарії, тематичні дослідження, рольові ігри, лекції, дискусії, презентації та групову роботу. Вона розрахована на 785 годин, у тому числі:

- прикладні поліцейські науки (373 години).
- поліцейська тактика захисту (75 годин).
- водіння транспортних засобів (65 годин).
- вогнева підготовка (64 години).
- спеціальна фізична підготовка (45 годин).
- корпоративна та стройова підготовка (48 годин).
- інші практичні заходи, екзамени (115 годин) [3].

Після закінчення закладу, навчання кадета триває ще 6 місяців у практичному підрозділі в рамках інституту наставництва (програма «Польовий коучинг»). Під час цієї програми поліцейський виконує професійні обов'язки під керівництвом досвідченого наставника.

Отже, аналізуючи вище викладене можемо відвести до таких висновків, що в Україні потрібно впроваджувати деякі дисципліни із системи навчання правоохоронців зарубіжних країн. Але не все так просто, як здавалося б. Ми вважаємо, що правова основа нашої країни, щодо захисту та дій поліцейського не підходить, щоб впроваджувати в систему наших навчань їх досвід.

Бібліографічні посилання:

1. Артемьев В. А., Назаренко О. Н., Ярещенко О. А. Пути повышения эффективности психофизической подготовки будущих сотрудников правоохранительных структур. Проблемы и перспективы развития спортивных игр и единоборств в высших учебных заведениях. 2005. С. 10–11.
2. Бандурка О. М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи удосконалення Харків :Основа, 1999. 440 с.

3. Венедиктов В. С., Зозуля І. В., Перцов С. Г. Правоохоронні технології як об'єкт інноваційної діяльності. *Право і Безпека*. 2003. Т. 2, № 1. С. 7–11

Бондаренко Олексій Сергійович

Курсант 4-го курсу факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Покайчук В.Я., завідувач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент,

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФАКТОРУ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ

Застосування вогнепальної зброї поліцейськими є найбільш суворим заходом примусу, однак у зв'язку з постійною модернізацією кримінальної поведінки злочинців, що відображається у підвищенні рівня їх фізичної та психологічної підготовки для здійснення суспільно-небезпечних діянь різного характеру, задля запобігання або припинення яких поліцейськими все частіше застосовуються як раз таки вогнепальна зброя. Питання щодо застосування зброї є поширеним серед суспільства, оскільки воно безпосередньо пов'язане із захистом конституційних прав та свобод людини, зокрема із забезпеченням особистої безпеки поліцейського. Підстави для застосування зброї чітко визначені у статті 46 ЗУ «Про Національну поліцію», а порядок та заходи безпеки регламентовані відповідними нормативно-правовими актами. Під час проходження спеціальної підготовки поліцейським здобуваються теоретичні знання щодо даного заходу примусу, а також тактики його застосування, однак мало уваги приділяється саме психологічній підготовці. Підстави застосування зброї умовно можна поділити на ті, які надають право привести її у готовність з метою попередження та ті, які визначаються необхідністю її застосування, зокрема під час затримання особи, яка вчинила тяжкий або особливо тяжкий злочин і становить небезпеку для життя та здоров'я осіб ао поліцейського. У реальному житті злочинці здебільшого мають значну фізичну та моральну перевагу, вони вмотивовані та чітко визначені у своїй меті, у той час як поліцейський використовує зброю як засіб «захисту». Реакція поліцейського щодо застосування зброї «на ураження» завжди залежить від його особистих психологічних переконань, його оцінки відповідної ситуації у свідомості[1]. На думку Димона І.В. існує декілька факторів, які визначають ймовірну поведінку